

Τον Αύγουστο η Εκκλησία εορτάζει το τέλος της επίγειας ζωής της Παναγίας, τον θάνατό της, γνωστό ως Κοίμηση, μια λέξη όπου το όνειρο, η μακαριότητα, η ειρήνη, η ηρεμία και η χαρά ενώνονται.

Τίποτε δεν γνωρίζουμε για τις συνθήκες που περιβάλλουν τον θάνατο της Παναγίας, της μητέρας του Χριστού. Διάφορες ιστορίες, διανθισμένες με παιδική αγάπη και τρυφεράδα, έχουν φθάσει ως εμάς από τον πρώιμο Χριστιανισμό, αλλά, ακριβώς λόγω της ποικιλίας τους, δεν νιώθουμε υποχρέωση να υπερασπιστούμε την “ιστορικότητα” καμιάς απ’ αυτές. Στην Κοίμηση, η αγάπη και η μνημόνευση της Εκκλησίας δεν επικεντρώνονται στο ιστορικό και πραγματικό πλαίσιο, ούτε στην ημερομηνία και στον τόπο όπου αυτή η μοναδική γυναίκα, αυτή η Μητέρα όλων των μητέρων, ολοκλήρωσε την επίγεια ζωή της. Οποτεδήποτε και οπουδήποτε κι αν αυτό συνέβη, η Εκκλησία, αντ’ αυτού, παρατηρεί την ουσία και το νόημα του θανάτου της, μνημονεύοντας τον θάνατο αυτής που ο Υιός της, σύμφωνα με την πίστη μας, κατέβαλε τον θάνατο, ανέστη εκ νεκρών, και μας υποσχέθηκε την τελική ανάσταση και τη νίκη της αθάνατης ζωής. Ο θάνατός της αναλύεται καλύτερα μέσα από την εικόνα της Κοιμήσεως, που είναι τοποθετημένη στο κέντρο της Εκκλησίας εκείνη την ημέρα, ως κέντρο όλου του εορτασμού. Η Θεοτόκος νεκρή βρίσκεται στο νεκροκρέβατό της. Οι απόστολοι του Χριστού είναι συναγμένοι γύρω της, και από πάνω της στέκεται ο ίδιος ο Χριστός, κρατώντας στα χέρια τη Μητέρα Του, η οποία είναι ζωντανή και αιώνια ενωμένη μαζί Του. Εδώ βλέπουμε τον θάνατο κι ό,τι έχει ήδη περάσει σ’ αυτό τον συγκεκριμένο θάνατο: όχι ρήξη αλλά ένωση. Όχι λύπη αλλά χαρά. Και σ’ ένα βαθύτερο επίπεδο, όχι θάνατος αλλά ζωή. “Εν τη γεννήσει σου σύλληψις άσπορος, εν τη κοιμήσει σου νέκρωσις άφθορος”, ψάλλει η Εκκλησία, βλέποντας αυτή την εικόνα. “Εν τη γεννήσει την παρθενίαν εφύλαξας. εν τη κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλιπες, Θεοτόκε...”. Τα λόγια μιας βαθύτατης και πολύ όμορφης προσευχής που απευθύνεται στην Παναγία έρχονται τώρα στο νου μας, “Χαίρε αυγή μυστικής ημέρας!” (Ακάθιστος Ύμνος). Το φως που ξεχύνεται από την Κοίμηση προέρχεται ακριβώς απ’ αυτή την άδυτη, μυστική Ημέρα. Παρατηρώντας αυτόν τον θάνατο, και στεκόμενοι δίπλα σ’ αυτό το νεκροκρέβατο, καταλαβαίνουμε ότι ο θάνατος δεν ισχύει πλέον, ότι η διαδικασία του θανάτου ενός ανθρώπου έχει γίνει τώρα μία πράξη ζωής, μία είσοδος σε μία ευρύτερη ζωή, όπου βασιλεύει η ζωή.

Αυτή που δόθηκε εντελώς στον Χριστό, που Τον αγάπησε έως τέλους· συναντιέται μ’ Αυτόν σ’ εκείνες τις φωτεινές πύλες του θανάτου, κι εκεί ο θάνατος μεταστρέφεται αμέσως σε χαρμόσυνη συνάντηση -η ζωή θριαμβεύει, η χαρά και η αγάπη κυριαρχούν πάνω στα πάντα. Για αιώνες η Εκκλησία στοχάστηκε κι εμπνεύστηκε από τον θάνατο Αυτής που υπήρξε μητέρα του Χριστού· που έδωσε ζωή στον Σωτήρα και Κύριο μας· που Του δόθηκε ολοκληρωτικά μέχρι τέλους και στάθηκε δίπλα Του στον Σταυρό. Και παρατηρώντας η Εκκλησία τον θάνατό της, ανακάλυψε και βίωσε τον θάνατο όχι ως φόβο, τρόμο, τέλος, αλλ’ ως αστραποβόλα και αυθεντική Αναστάσιμη χαρά.

Ποίοις πνευματικούς άσμασιν, ανυμνήσωμέν σε, Παναγία; Διά γαρ της αθανάτου Κοιμήσεώς σου ηγίαςας τα σύμπαντα...” Εδώ, σ’ έναν από τους πρώτους ύμνους της εορτής, βρίσκουμε αμέσως να εκφράζεται η βαθιά ουσία της χαράς της: “Νέκρωσις άφθορος”, αθάνατη κοίμηση. Ποιό είναι όμως το νόημα αυτής της αντιφατικής και φανερά παράλογης συνπαράξεως αυτών των λέξεων; Στην Κοίμηση, μας αποκαλύπτεται όλο το χαρμόσυνο μυστήριο αυτού του θανάτου και γίνεται χαρά μας, επειδή η Παρθένος Μαρία είναι ένας από μας. Αν ο θάνατος είναι ο τρόμος και η θλίψη του χωρισμού, η κάθοδος στην τρομερή μοναξιά και το σκοτάδι, τότε τίποτ’ απ’ όλα αυτά δεν είναι παρόν στον θάνατο της Παρθένου Μαρίας, αφού ο θάνατός της, όπως και ολόκληρη η ζωή της, είναι μια συνάντηση, αγάπη, συνεχής κίνηση προς το αιώνιο, άδυτο φως της αιωνιότητας και μια είσοδος σ’ αυτό. “Η τελεία αγάπη έξω βάλλει τον φόβον”, λέγει ο άγ. Ιωάννης ο Θεολόγος, ο απόστολος της αγάπης (Α΄ Ιωάν. 4,18). Γι’ αυτό δεν υπάρχει φόβος στην άφθορη κοίμηση της Παρθένου Μαρίας. Εδώ ο θάνατος έχει καταληφθεί εκ των έδων, έχει ελευθερωθεί απ’ ό,τι τον γεμίζει με τρόμο και απελπισία. Ο ίδιος ο θάνατος γίνεται ζωή θριαμβεύουσα. Ο θάνατος γίνεται “αυγή μυστικής ημέρας”. Έτσι στη γιορτή δεν υπάρχει ούτε λύπη, ούτε νεκρώσιμα μοιρολόγια, ούτε στενοχώρια, αλλά μόνο φως και ζωή. Προσεγγίζοντας την πόρτα του αναπόφευκτου θανάτου μας, είναι σαν να τη βρίσκουμε ορθάνοικτη, με το φως να ξεχύνεται από τη νίκη που πλησιάζει από την ερχόμενη επικράτηση της Βασιλείας του Θεού.

Στη λάμψη αυτού του ασύγκριτου φωτός της εορτής, στις αυγουσιάτικες αυτές μέρες, όταν ο φυσικός κόσμος φθάνει στο αποκορύφωμα της ομορφιάς του και γίνεται ύμνος δοξολογίας και ελπίδας και σύμβολο ενός άλλου κόσμου, ακούγονται τα λόγια της Κοιμήσεως, “τάφος και νέκρωσις ουκ εκράτησεν ως γαρ ζωής Μητέρα προς την ζωήν μετέστησεν ο μήτραν οικήσας αειπάρθενον...”. Ο θάνατος δεν είναι πλέον θάνατος. Ο θάνατος ακτινοβολεί αιωνιότητα και αθανασία. Ο θάνατος δεν είναι πλέον ρήξη αλλά ένωση. Δεν είναι λύπη, αλλά χαρά. Δεν είναι ήττα, αλλά νίκη. Αυτά είναι όσα εορτάζουμε την ημέρα της Κοιμήσεως της Παναγίας Παρθένου, καθώς τα προεικονίζουμε, τα προγευόμαστε και τα απολαμβάνουμε από τώρα, στην αυγή της μυστικής και αιώνιας Ημέρας.

π. Αλέξανδρος Σμέμαν, Η Παναγία, εκδ. Ακρίτας, σ. 51- 55.

Η μεταμόρφωση του Σωτήρος

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμπον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Καταληκτήρια Εορτή Κατηχητικών

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΖΩΗ ΕΝΟΡΙΑΣ

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ - ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ - ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΣΤΕΡΝΩΝ - ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ- ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

ΑΓΙΟΙ ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Ὁ Πέτρος καταγόταν ἀπὸ τὴ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦταν γιὸς τοῦ Ἰωνά, ἀδελφός του Ἀποστόλου Ἀνδρέα τοῦ Πρωτόκλητου. Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἀνδρέας ἦταν ψαράδες στὴ λίμνη Γεννησαρέτ. Εἶχε νυμφευθεῖ στὴν Καπερναούμ, ὅπου ἔμενε οἰκογενειακὰ μαζὶ μετὰ τὴν πεθερά του. Ὅπως μας πληροφορεῖ τὸ Εὐαγγέλιο, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἔφθασε στὴ λίμνη τῆς Γεννησαρέτ συνάντησε τοὺς δυὸ ἀδελφοὺς Πέτρο καὶ Ἀνδρέα οἱ ὅποιοι ἔριχναν τὰ δίκτυά τους. Ἀμέσως μετὰ τὴν κλήση τους, ἄφησαν τὰ δίκτυα καὶ τὶς οἰκογένειές τους καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Ψαράς στὸ ἐπάγγελμα, ἦταν τύπος αὐθόρμητος, ὀρμητικός, καὶ τὴ ζωὴ τοῦ κοντὰ στὸ Χριστὸ τὴ μαθαίνουμε ἀπὸ τὰ τέσσερα Εὐαγγέλια, ἐνῶ τὴν ἀποστολική του δράση, ἀπὸ τὶς πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Ἐγραψε καὶ δυὸ Καθολικὲς Ἐπιστολές, μέσα στίς ὁποῖες νὰ τί προτρέπει τοὺς χριστιανούς: «Νήψατε, γρηγορήσατε, ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπιῇ» (Ἀ΄ Πέτρου, ἔ΄ 8). Δηλαδή ἐγκρατευθεῖτε, γίνετε ἄγρυπνοι καὶ προσεκτικοί. Διότι ὁ ἀντίπαλος καὶ κατήγορός σας ὁ διάβολος, σὰν λιοντάρι ποὺ βρυχᾶται, περιπατεῖ μετὰ μανία καὶ ζητάει ποιὸν νὰ τραβήξει μακριὰ ἀπὸ τὴν πίστη καὶ νὰ τὸν καταπιεῖ. Μετὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου, ὁ Πέτρος, δίδαξε τὸ Εὐαγγέλιο στὴν Ἰουδαία, στὴν Ἀντιόχεια, στὸν Πόντο, στὴν Γαλατία, στὴν Καππαδοκία, στὴν Ἀσία καὶ τὴ Βιθυνία. Κατὰ τὴν παράδοση ἔφτασε μέχρι τὴν Ρώμη, ὅπου ἐπὶ Νέρωνος (54-68μ.Χ.) ὑπέστη μαρτυρικὸ θάνατο, ἀφοῦ τὸν σταύρωσαν χιαστί, μετὰ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω περὶ τὸ ἔτος 64 μ.Χ.

Ὁ δὲ Παῦλος γεννήθηκε στὴν Ταρσό τῆς Κιλικίας σὲ ἓνα χωρίο ποὺ ὀνομάζεται Γίσχала καὶ στὴν ἀρχὴ ἦταν σκληρὸς διώκτης τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὸ 36 μ.Χ. περίπου, ὅταν κάποτε μετέβαινε στὴ Δαμασκὸ γιὰ νὰ διώξει καὶ ἐκεῖ χριστιανούς, ἐγίνε θαῦμα στὸ ὁποῖο φανερώθηκε ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος τὸν πρόσταξε νὰ πάει στὸν Ἀνανία ὁ ὁποῖος τὸν κατήχησε καὶ τὸν βάπτισε. Ἔτσι, ἐγίνε ὁ μεγαλύτερος κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου, θυσιάζοντας μάλιστα καὶ τὴν ζωὴ τοῦ γι' αὐτό. Ὀνομάστηκε ὁ πρῶτος μετὰ τὸν Ἐνα καὶ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, λόγω τῶν τεσσάρων μεγάλων ἀποστολικῶν περιοδεϊῶν του. Εἶναι ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Συνέγραψε 14 ἐπιστολὲς πρὸς τὶς Ἐκκλησίες τὶς ὁποῖες ἐκεῖνος ἱδρυσε. Τὴ ζωὴ του μετὰ τὶς περιπέτειές του θὰ τὰ δεῖ κανεὶς, ἂν μελετήσῃ τὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ τὶς 14 Ἐπιστολές του στὴν Καινὴ Διαθήκη. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος θέλει κάθε χριστιανός, ὅπως καὶ ὁ ἴδιος, νὰ αἰσθάνεται καὶ νὰ λέει: «ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» (Πρὸς Γαλάτας β΄ 20). Δηλαδή, δὲ ζῶ πλέον ἐγώ, ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ζεῖ μέσα μου ὁ Χριστός. Καὶ ἀκόμα, «τὰ πάντα καὶ ἐν πάσι Χριστός» (Πρὸς Κολασσαεῖς γ΄ 11). Νὰ διευθύνει, δηλαδή, ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς μας ὁ Χριστός. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὑπέστη μαρτυρικὸ θάνατο δι' ἀποκεφαλισμό στὴ Ρώμη μετὰ τῶν ἐτῶν 64 - 67 μ.Χ.

Ἱερά Λείψανα: Ἡ Κάρα τοῦ Ἁγίου Πέτρου βρίσκεται στὴ ρωμαιοκαθολικὴ Βασιλικὴ Ἁγίου Ἰωάννου Λατερανοῦ Ρώμης. Μέρος τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Πέτρου βρίσκονται στὴ ρωμαιοκαθολικὴ Βασιλικὴ Ἁγίου Πέτρου Ρώμης. Ἀποτμήματα τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πέτρου βρίσκονται στὸ ρωμαιοκαθολικὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Πουντεντιάνας Ρώμης καὶ στίς Μονὲς Ἰβήρων καὶ Παντελεήμονος Ἁγίου Ὁρους. Οἱ ἁλυσίδες τοῦ Ἁγίου Πέτρου φυλάσσονται στὴ ρωμαιοκαθολικὴ Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Πέτρου «τῶν Δεσμῶν» Ρώμης. Ἡ Κάρα τοῦ Ἁγίου Παύλου βρίσκεται στὴ ρωμαιοκαθολικὴ Βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Λατερανοῦ Ρώμης. Μέρος τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Παύλου βρίσκονται στὸν ὁμώνυμο ρωμαιοκαθολικὸ Ναὸ «ἐκτὸς τῶν Τειχῶν» Ρώμης. Ἐνας ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ Ἁγίου Παύλου βρίσκεται στὴν Συλλογὴ τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Μπάκινγχαμ Λονδίνου. Ἀποτμήματα τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Παύλου βρίσκονται στὴ Μονὴ Κουτλουμουσίου Ἁγίου Ὁρους. Ἡ ἁλυσίδα καὶ τὸ ὁδοιπορικὸ ραβδί τοῦ Ἁγίου Παύλου βρίσκεται στὸ ρωμαιοκαθολικὸ Παρεκκλήσιο «Φιόρι»

Ἀπολυτίκιον**Ἦχος δ΄.**

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον**Ἦχος β΄. Τοῦς ἀσφαλεῖς.**

Τοῦς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν, τοῦς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Χρήσιμα

ΙΟΥΛΙΟΣ 2025

- 1 Τ **†Κοσμά & Δαμιανού Αναργ.**, Κωνσταντίνου νεομ. του Κυπρίου
- 2 Τ Καταθ. Εσθήτος Θεοτόκου εν Βλαχέρναις, Ιωάννου επ. Ταμπόλας
- 3 Π Γιακίνθου μ., Εύρ. λειψ. Αγ. Ραφαήλ, Ανατολίου αρχιεπ. ΚΠόλεως
- 4 Π Ανδρέου αρχιεπ. Κρήτης του Ιεροσολυμίτου, Θεοδώρου ιερομ.
- 5 Σ Αθανασίου οσ. του εν Άθω, Λαμπαδού οσ., Κυπριανού νεομ.
- 6 **Κ †Δ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Σισώη του Μεγάλου, Αστείου επ. Δυρραχίου
- 7 Δ Κυριακής μεγαλομ., Θωμά οσ. εν Μαλεώ
- 8 Τ Προκοπίου μεγαλομ. & Θεοδοσίας μ. της μητρός αυτού
- 9 Τ **Παγκρατίου ιερομ.** επ. Ταυρομενίας, Μιχαήλ νεομ. Πακνανά
- 10 Π Των εν Νικοπόλει μ., Αθανασίου, Παρθενίου & Ευμενίου οσ.
- 11 Π **†Ευφημίας μεγαλομ.**, Όλγας βασιλίσσης, Σωφρονίου του Εσσεξ
- 12 Σ Πρόκλου & Ιλαρίου μ., Παΐσιου του Αγιορείτου, Βερνίκης
- 13 **Κ †ΠΑΤΕΡΩΝ Δ' ΣΥΝΟΔΟΥ.** Σύναξις Αρχαγγ. Γαβριήλ
- 14 Δ Ακύλα απ., Νικοδήμου οσ. του Αγιορείτου, Των εν Αρσινόη διαλ.
- 15 Τ Κηρύκου & Ιουλίτης της μητρός αυτού μ.
- 16 Τ Αθηνογένους ιερομ. επ. Πηδαχθός & των συν αυτώ
- 17 Π **†Μαρίνης μεγαλομ.**, Ευφρασίου επ. Ιωνοπόλεως
- 18 Π Ονησιφόρου του εν Αναρίτη της Πάφου, Φωτίου εν Αθίνου
- 19 Σ Μακρίνης & Δίου οσ., Σεραφείμ του Σαρώφ (αν. λειψ.)
- 20 **Κ †ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ηλιού πρ. του Θεσβίτου, Φλαβιανού Αντιοχείας
- 21 Δ Συμεών του διά Χριστόν σαλού, Ιωάννου & Θεοδώρου οσ.
- 22 Τ Μαρίας της Μαγδαληνής, Μαρκέλλης οσιομ., Θεοφίλου νεομ.
- 23 Τ Φωκά ιερομ., Ιεζεκιήλ πρ., Πελαγίας οσ., Θύρσου επ. Καρπασίου
- 24 Π Χριστίνης μεγαλομ., Θεοφίλου νεομ. Του Ζακυνθίου
- 25 Π **†Κοίμ. Αγ. Άννης**, Ολυμπιάδος διακ., Ευπραξίας οσ.
- 26 Σ **†Παρασκευής οσιομ.**, Ερμούλου, Ερμίππου & Ερμοκράτους
- 27 **Κ †Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Παντελεήμονος μεγαλομ. του ιαματικού
- 28 Δ Τίμωνος & Προχόρου απ., Ειρήνης Χρυσοβ., Τίμωνος εν Βάση
- 29 Τ Καλλινίκου μ., Θεοδότης μ. & των τέκνων αυτής
- 30 Τ Σίλα, Σιλουανού, Κρήσκεντος, Επαινετού & Ανδρονίκου εκ Ο' απ.
- 31 Π Ευδοκίμου, Ιωσήφ Αριμαθ., Φιλίππου απ. (μετ. λειψ.) εις Κύπρον

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2025

- 1 Π **†Πρόδος Τιμ. Σταυρού**, 7 Μακκαβαίων, Σολομονής (αρ. νηστείας)
- 2 Σ Στεφάνου πρωτομ. (αν. λειψ.), Φωτεινής οσ. της Καρπασίπδος
- 3 **Κ †Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Δαλμάτου, Φαύστου & Ισαακίου, Σαλώμης μυρ.
- 4 Δ Των εν Εφέσω 7 παιδων, Ευδοκίας οσιομ.
- 5 Τ Ευσιγνίου μ., Ευγενίου του Αιτωλού, Νόννης μητ. Αγ. Γρηγορίου
- 6 Τ **†Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**
- 7 Π Δομετίου οσιομ. του Πέρσου, Μικάλλου οσ. του εν Ακανθού
- 8 Π Αιμιλιανού επ. Κυζίκου, Ευτυχίου μονής Ιερ., Καλλινίκου Εδέσσης
- 9 Σ Ματθίου απ., Αντωνίου μ., Ειρήνης Αθηναίας
- 10 **Κ †Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Λαυρεντίου του αρχidiaκόνου, Ξύστου ιερομ.
- 11 Δ Εύπλου μ., Θαύμα Αγ. Σπυρίδωνος, Νήφωνος επ. ΚΠόλεως
- 12 Τ Φωτίου & Ανικήτου μ., Παλάμωνος & Κάστορος οσ.
- 13 Τ Η μετάθεσις των λειψ. Μαξίμου ομ., Δωροθέου οσ., Ξένης οσ.
- 14 Π Μιχαίου πρ., Μαρκέλλου ιερομ. επ. Απαμείας Κυπρίου
- 15 Π **†Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ**
- 16 Σ Αγ. Μανδηλίου, Δημητριάδου & Σταματίου μ., Ιωσήφ ησυχ.
- 17 **Κ †Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Μύρωνος, Στράτωνος, Παύλου & Ιουλιανής μ.
- 18 Δ Ερμού, Λέοντος, Φλώρου & Λαύρου μ.
- 19 Τ Ανδρέου μ. του Στρατηλάτου & των συν αυτώ
- 20 Τ Σαμουήλ πρ., Ρηγίνου & Ορέστου μ., Λουκίου μ. του βουλευτού
- 21 Π Θαυδαίου απ., Βάσσης μ. & των τέκνων αυτής
- 22 Π Αγαθονίκου μ. & των συν αυτώ, Ανθούσης οσ.
- 23 Σ Αποδ. Κοιμήσεως Θεοτόκου, Ειρηναίου Λυώνος, Λούππου μ.
- 24 **Κ †ΙΑ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Κοσμά Αιτωλού, Ευτυχούς, Διονυσίου Αγίνης
- 25 Δ †Τίτου & Βαρθολομαίου απ., Κωνσταντίας οσ. της εν Πάφω
- 26 Τ Αδριανού, Ναταλίας & Απικού μ., Ιωάσαφ & Τιβόη οσ.
- 27 Τ **Φανουρίου μεγαλομ.**, Παιμόνος οσ., Χρυσοστόμου Σμύρνης
- 28 Π Μωϋσέως οσ. του Αιθίοπος, Αρκαδίου επ. Αρσινόης, Άννης πρ.
- 29 Π **†Η αποτομή της τιμίας κεφαλής του Προδρόμου (νηστεία)**
- 30 Σ Αλεξάνδρου, Ιωάννου & Παύλου ΚΠόλεως, Βρυαίνης οσ.
- 31 **Κ †ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Κατάθεσις Τιμίας Ζώνης Υπεραγίας Θεοτόκου

<https://enoriasternes.com>

Δωρεές

- 100 ΕΥΡΩ ΜΑΡΙΑ ΜΑΝΩΛΑΚΗ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΜΑΝΩΛΑΚΗ

Αυτοί που έφυγαν

- Χαροντάκης Ιωάννης ετών 81
- Δασκαλάκης Ντανιελ Γεώργιος ετών 44

Εφημερίδα

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΕΝΟΡΙΑΣ ΣΤΕΡΝΩΝ

-Ο ΦΑΡΟΣ-

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Δημήτριος Βλαντής

ΣΥΝΤΑΞΗ - ΕΠΙΜΕΛΙΑ

Παρασκευή Βαίτση

Ευτυχία Λούη

Λίτσα Παπαχριστοφίλου

Ειρήνη Δασκαλάκη

Δημήτριος Βλαντής

ΣΧΕΔΙΑΣΗ-ΓΡΑΦΙΚΑ

Δημήτριος Βλαντής

Τηλ:6908768673